

**ГАБРИЕЛА ЦАНЕВА
ИЗТИЧА ВРЕМЕТО
И АЗ ИЗТИЧАМ С НЕГО...**

chitanka.info

*Изтича времето —
и аз изтичам с него.*

*Нищо не остана
в стария саван на
тялото ми.*

*Увита в бял юрган,
душата ми заспа на
тъмно.*

*Умът ми зазвъня —
като стакан над
тлъста маса.*

*Разплискаха се
мислите ми —
като ураган.
Издухаха изтичащото
време.*

*Кой ще вземе
тежестта на
чакащото
Утре?*

*Тихо е —
като във стан на
поразена от божии гняв
войска.*

*Заслужихме ли си съдбата —
да бродим из нощта
и да броим камъчетата
в краката си по пътя —*

като трохи в покривката
на старата Земя...

Броя трохите по покривката —
със страх се вирам
в едрите ѝ дупки —
да не изтекат.

И както гледах —
през една от тях
видях
небето.

Трохите се превръщаха
в звезди.

През едри дупки се
изтичаха
в небитието.

Последвах ги.
През крив тунел
в пространството
се върнах на Земята.

Не разбрах —
вчера ли,
утре ли —
беше?

Моето куче
ядеше
мойта
храна.

16.02.1997

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.